

GALERINA SALICICOLA

EEN NIEUWE SOORT VOOR NEDERLAND

P.B. Jansen

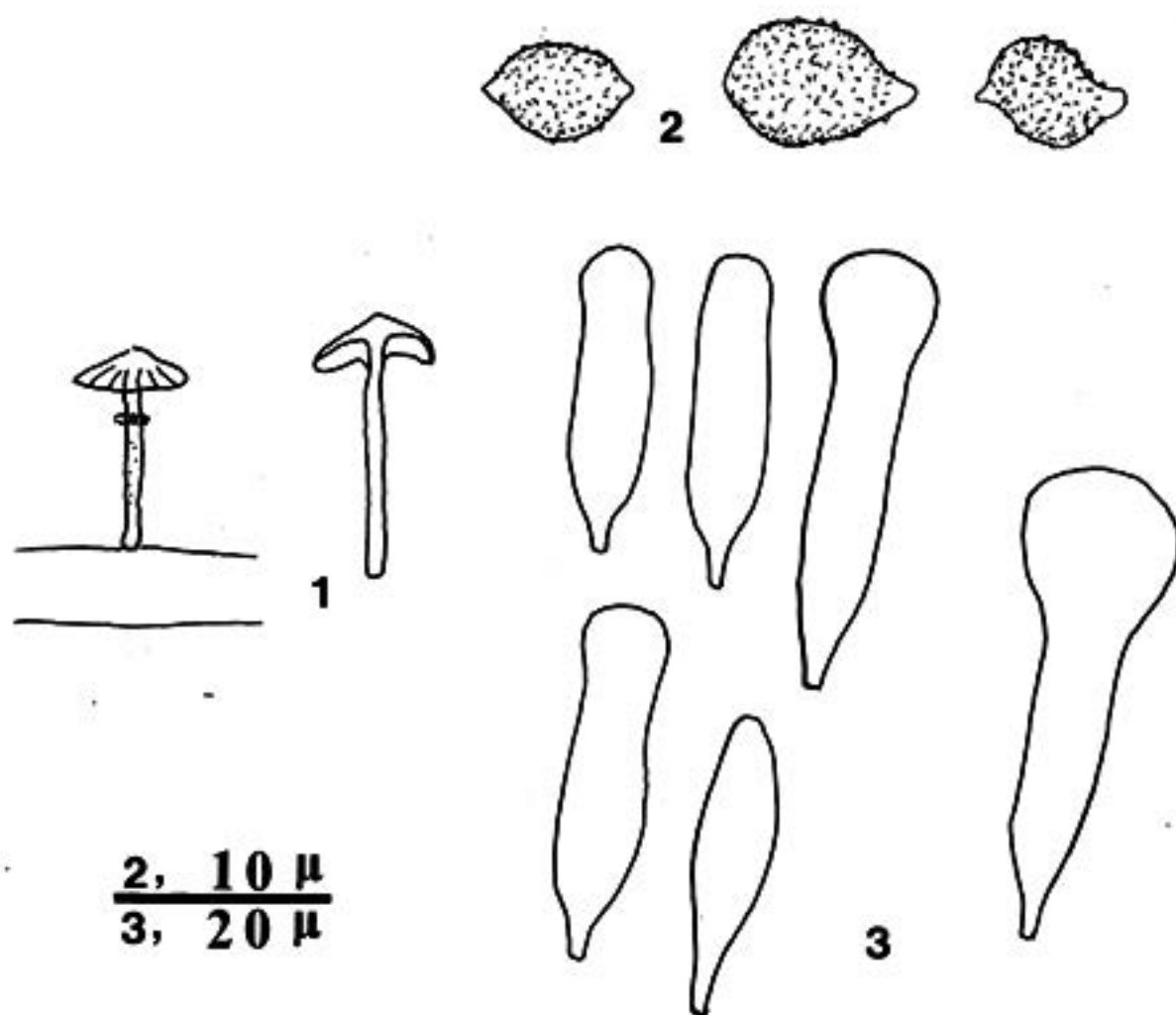
Paul Windhausenweg 26
Breda

Op 4 november 1976 vond ik in een slootkant op het Landgoed Zoomland bij Bergen op Zoom, bezit van "Brabants Landschap", een aantal kleine *Galerina*'s op stukjes hout. Ze hadden in jonge staat een duidelijk ringvormige zône, verder geen opvallende makroskopische kenmerken. Het aantal *Galerina*'s met een ringetje is niet zo erg groot, dus ik dacht er t.z.t. wel uit te kunnen komen. Dezer dagen kwam onze vondst aan de beurt en bij onderzoek van een fragment van de lamellen viel direkt de eigenaardige vorm van de cheilocystiden op en ook het voorkomen van vele rondkoppi-ge pleurocystiden. Het aantal *Galerina*-soorten met pleurocystiden is ook alweer niet zo groot; waar deze echter voorkomen, zijn ze meestal spits toelopend, zoals bij *G. marginata* (Fr.) Kühn. Ik had deze soort cystiden nog nooit bij *Galerina* gezien en heb dus maar meteen de tabel van Barkman erbij gehaald. Die bracht mij regelrecht bij de sectie *Physocystis*. In die sectie vermeldt Barkman één soort: *Galerina fellea* Bas. Doch de beschrijving en uitvoerige tekeningen van deze soort, die ik van onze vriend Bas enige tijd geleden had gekregen gaven toch grote verschillen te zien met mijn vondst. Toen maar eens geprobeerd met de monografie van Singer en Smith (1964). In de sectie *Physocystis* worden hier 13 soorten vermeld. Met de tabel kwam ik met enig voorbehoud op *Galerina salicicola* Orton, een soort die Singer en Smith zelf nooit hebben gezien, maar die zij hebben verwerkt in hun tabel met de gegevens van Orton. De volgende stap was de oorspronkelijke beschrijving van Orton (1960) te raadplegen, verschenen als bijlage van de Britse Checklist van 1960. Orton geeft ook een aantal tekeningen van de paddestoel, de sporen en de cystiden, welke alle zeer veel overeenkomst vertonen met de vondst van Zoomland, zodat ik tot de konklusie kwam, dat het wel *Galerina salicicola* was.

Hierbij een korte beschrijving: .

Hoed: okerkleurig bruin, 8-15 mm, ongeveer $\frac{1}{2}$ gestreept, sommige eks. met een klein umbo'tje (Zie fig. 1).

Steel: 1 à 1,5 mm dik en tot ongeveer 30 mm lang, jonge eks. met een vluchtige ringvormige zône; boven deze zône iets bepoederd, eronder licht vezelig. Kleur van de steel bruin tot vrij donker bruin.

2, 10 μ
3, 20 μ

Fig. 1-3. *Galerina salicicola*. 1. habitus, 2. sporen, 3. cystiden.

Lamellen: okerkleurig, breed aangehecht en met tandje aflopend of iets aflopend; de snede is iets lichter van kleur.

Geur: geen.

Smaak: na enige tijd iets melig.

Sporen: iets ruw, met een onduidelijke "plage" en een gladde apeks, echter geen duidelijke pore. De vorm is amandelvormig, soms bijna citroenvormig; de maten 6.5-9.6 x 4.5-6 μ m (fig. 2).

Cystiden: op de snede talrijk, de snede zelf is steriel; de maten 30-45 x 8-12 μ m (fig. 3). De pleurocystiden hebben nog een groter bolvormig eind, dat tot 15 μ m kan meten. De wanden van de cystiden zijn dun en de inhoud is niet gekleurd.

Hyfen met gespen, de hyfen van de hoedhuid zijn slechts zeer weinig geel gekleurd door intra-cellulair pigment en onduidelijke lichte inkrustatie.

Op het bovenste deel van de steel vindt men dezelfde soort cystiden als op de lamellen.

Orton vond de soort aan de basis van wilgen of op oude stompen van wilgen; ik vond mijn exemplaren op oude takjes in

een vochtig bos in een pas opgeschoonde slootkant bij Els, Berk en Eik. Het is echter zeer goed mogelijk, dat de takjes van wilgen afkomstig zijn. Orton geeft als data 4 okt. 1952 in Surrey en 29 okt. 1955 in Devon. Verdere gegevens kon ik in de literatuur niet vinden; het zal dus wel geen veel voorkomende soort zijn.

Literatuur:

- Barkman, J.J. (1969). Het geslacht *Galerina* in Nederland. - *Coolia* 14 (3).
 Orton, P.D. (1960). New Checklist of British Agarics and Boletii. - *Transactions of the British mycological Society* 43 (2) (2): 242.
 Smith, A.H. & Singer, R. (1964). A Monograph on the Genus *Galerina* Earle. Hafner Publ. Co., New York.

PADDESTOELONDERZOEK IN DE IJSSELMEERPOLDERS BERICHT OVER 1976

F. Tjallingii

Marterlaan 10
Wageningen-Hoog

In 1975 werd - min of meer bij toeval - ontdekt dat enkele bossen in Oost-Flevoland een rijke en bijzondere paddestoelflora bevatten. Naar aanleiding hiervan werd begin 1976 een werkgroep van de Nederlands Mycologische Vereniging opgericht met het doel, meer systematisch een onderzoek in de bossen van de IJsselmeerpolders te gaan uitvoeren, een en ander met medewerking van de Rijksdienst IJsselmeerpolders en van het Staatsbosbeheer.

Onderzoek

We hebben ons bij de opzet goed gerealiseerd, dat de totale oppervlakte van de bossen alleen al in Flevoland en in de Noord-oostpolder samen momenteel ruim 10.000 ha bedraagt, dat het aantal boskomplexen van enige omvang al rond 25 is en dat de meeste van deze terreinen enige tot vele honderden ha groot zijn, ter-